

Sygn. akt IIIK 679/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Adrianna Wtykło

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu** Doroty Siodłak

po rozpoznaniu w dniach 10 kwietnia 2015r. i 13 lipca 2015r.

sprawy M. W.

urodz. (...) w S.

córki W.i S.z domu K.

oskarżonej o to, że : w dniu 7 kwietnia 2014r. w W. woj. (...) wyzywając słowami wulgarnymi powszechnie uznanymi za obelżywe, znieważyla Funkcjonariusza Straży Miejskiej w W. K. M. podczas i w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi związanymi z popełnionym wykroczeniem

to jest o czyn z art. 226 § 1 kk

I oskarżoną M. W. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 226 § 1kk i za czyn ten na podstawie art. 226 § 1kk wymierza jej karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych i wymierza jej opłatę w wysokości 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Sygnatura akt III K 679/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2014r. funkcjonariuszka Straży Miejskiej w W.K. M.o godz. 13.20 w związku ze zgłoszeniem dotyczącym nieprawidłowo zaparkowanych pojazdów z polecenia dyżurnego udała się w rejon ulicy (...), w W., gdzie obowiązuje znak „strefa zamieszkania”. Będąc na miejscu K. M.potwierdziła zasadność zgłoszenia ujawniając pojazd marki F.o nr rej. (...)zaparkowany za znakiem „ strefa zamieszkania” , poza miejscem wyznaczonym , wobec czego wystawiła dla kierującego pojazdem wezwanie do stawiennictwa w siedzibie Komendy Straży Miejskiej w W., które umieściła na przedniej szybie tego pojazdu. Pojazd marki F.o nr rej. (...)został zaparkowany we wskazanym miejscu przez K. W., która wraz z matką M. W.przyjechała autem do Urzędu Stanu Cywilnego w W.. Około godz. 13.55 K. W.po przemieszczeniu pojazdu zaparkowała go w rynku , w miejscu gdzie obowiązuje znak „ strefa zamieszkania” na kopercie wyznaczonej dla pojazdów służb miejskich . Z samochodu od strony pasażera wysiadła oskarżona M. W., która do funkcjonariuszki Straży Miejskiej w W.K. M.schodzącej wówczas do siedziby Komendy zwróciła się słowami :

„ kto wystawił mi ten świstek?” , wymachując przy tym wezwaniem. K. M.była wówczas w towarzystwie pełniąc służbę funkcjonariusza Straży Miejskiej w W.A. T.. K. M.podała oskarżonej M. W.przyczyny uprzedniego wystawienia wezwania w związku z ujawnionym wykroczeniem . Oskarżona w rozmowie z K. M.stwierdziła , że to ona zaparkowała pojazd marki F.o nr rej. (...)w miejscu niedozwolonym tłumacząc , że nie miała gdzie zaparkować , po czym zwróciła się do niej słowami „ szukasz pieniędzy gówniario, nie będziesz mi mówiła , gdzie mam stawiać auto (...)”. Oskarżona mówiła przy tym do pokrzywdzonej , że „pajacuje w mundurki” i że pójdzie do Komendanta załatwić sobie pouczenie a ją zwolnią z pracy, po czym wsiadając do auta na siedzeniu dla pasażera powiedziała do pokrzywdzonej „ (...), (...), gówniario „ po czym wraz z córką K.odjechała.

Dowód:

1/zeznania świadka K. M.” / k- 4-5, 29-30, 36-37, 68-69/

2/zeznania świadka A. T. /k- 10, 69/

3/zeznania świadka K. W. / k- 20, 30-31, 32-33/

4/płyta Cd załączona z akt (...)załączonych do niniejszej sprawy /k- 10 tych akt /

5/częściowe wyjaśnienia oskarżonej M. W. /k- 16, 66-67/

Po zejściu do siedziby Komendy Straży Miejskiej pokrzywdzona K. M.zastała tam oskarżoną M. W., która stawiała się u dyżurnego W. F. (1)z wystawionym przez K. M.wezwaniem. Pokrzywdzona powiadomiła dyżurnego , że oskarżona uprzednio awanturowała się w rynku . Dyżurny przekazał K. M.interwencję w sprawie wezwania, które uprzednio wystawiła w związku z niewłaściwym parkowaniem . Pokrzywdzona w trakcie czynności zapytała oskarżoną czy to ona zaparkowała pojazd marki F.nr rej. (...)przy ul. (...)w strefie zamieszkania . Oskarżona stwierdziła, że to ona była kierowcą tego pojazdu. Wobec powyższego K. M.poinformowała oskarżoną o popełnionym wykroczeniu i zaproponowała jej mandat w wysokości 100 złotych pouczając o prawie do odmowy przyjęcia mandatu oraz o skutkach powyższego, to jest skierowaniu do sądu wniosku o ukaranie. Oskarżona M. W.odmówiła przyjęcia mandatu, wobec czego K. M.sporządziła wezwanie do stawiennictwa w siedzibie Komendy Straży Miejskiej w W.celem złożenia wyjaśnień. Podczas tych czynności oskarżona nadal zachowywała się arogancko podważając kompetencje K. M., twierdząc przy tym , że chce ona wyłudzić pieniądze nazywając ją „gówniara”. Wychodząc z pomieszczenia dyżurki oskarżona M. W.będąc odwrócona plecami do pokrzywdzonej powiedziała w jej kierunku „ (...), (...), gówniara w mundurku”. Po sprawdzeniu zapisów z monitoringu K. M.ujawniła, że pojazdem F.nr rej. (...)nie kierowała oskarżona i to nie zaparkowała to auto przy ul. (...). Wobec czego podjęto czynności dotyczące wprowadzenia przez M. W.w błąd funkcjonariusza co do osoby , która nieprawidłowo zaparkowała pojazd wywołując przy tym niepotrzebną czynność. Wszystkie podejmowane czynności pokrzywdzona K. M.opisała w notatce urzędowej z dnia 10.04.2014r. .

Dowód:

1/zeznania świadka K. M.” / k- 4-5, 29-30, 36-37, 68-69/

2/zeznania świadka A. T. /k- 10, 69/

3/zeznania świadka K. W. /k- 20-21, 36-37, 34-45, 71-72/

4/zeznania świadka W. F. (1)” /k- 26, 70/

5/zeznania świadka W. J./k- 38, 70-71/

6/notatka urzędowa /k- 1/

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 13 czerwca 2014r. M. W. została ukarana za wykroczenie z art. 66§1 kw polegające na tym, że w dniu 7 kwietnia 2014r. w W. około godz. 13.55 wskazując siebie jako

sprawcę wykroczenia drogowego umyślnie wprowadziła w błąd Straż Miejską w W. co do tożsamości osoby, która w dniu 7 kwietnia 2014r. około godz. 13.20 kierowała pojazdem marki F. o nr rej. (...) A popełniając wykroczenie drogowe polegające na jego zaparkowaniu w strefie zamieszkania ulicy (...) poza miejsce wyznaczonym do tego, wywołując niepotrzebną czynność w postaci przeprowadzenia wobec swojej osoby postępowania mandatowego złożenia wniosku do ewidencji (...) o ustalenie właściciela pojazdu i za to wymierzono jej karę grzywny w wysokości 100 złotych.

Dowód:

1/wniosek o ukaranie /k- 19 akt oraz akta (...)załączone do niniejszych akt, k- 1 /

2/wyrok nakazowy /k- 18 akt oraz akta (...)załączone do niniejszych akt, k- 11/

Oskarżona M. W. nie była dotychczas karana sędownie

Dowód

dane o karalności /k- 28/

Oskarżona M. W. na całym etapie postępowania nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu . W postępowaniu przygotowawczym wskazała, że wraz córką K. W. udała się samochodem do USC w W., samochodem kierowała jej córka, która zaparkowała pojazd na ul. (...). Po załatwieniu spraw w urzędzie zastały powiadomienie włożone za wycieraczkę auta. Jadąc dalej w bramie w rynku kiedy zauważyła dwie strażniczki , wyszła z kartką pytając pokrzywdzonej co to jest . Wówczas uzyskała odpowiedź, że źle zaparkowała pojazd, gdyż taki jest zakaz . Oskarżona zapytała gdzie ma zaparkować a strażniczka jej odpowiedziała, że „ze skargą do prezydenta albo do księdza” . Oskarżona podała , że wówczas pojechała wraz z córką do siedziby Straży Miejskiej . Córka została na zewnątrz zaś ona udała się do dyżurnego , po czym przyszła pokrzywdzona, która zaproponowała jej mandat i punkty karne . Oskarżona wskazała, że nie pytano jej czy była kierowcą pojazdu wobec czego odmówiła przyjęcia mandatu. Po chwili jednak zdecydowała się przyjąć mandat , ale wówczas strażniczka jej odmówiła. Oskarżona podała, że chciała chronić córkę, która była w ciąży /k- 16/. Oskarżona M. W. słuchana przed sądem odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania sądu i potwierdziła swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym /k- 66-67/.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonej M. W.co do popełnienia zarzucanego jej czynu nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości. Na powyższe wskazują przede wszystkim zeznania świadka K. M.złożone na całym etapie prowadzonego postępowania . Pokrzywdzona od początku postępowania zeznawała spójnie . Jej relacji są szczegółowe , logiczne i konsekwentne . Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, także podczas konfrontacji z oskarżoną oraz świadkiem K. W.jak i przed sądem świadek K. M.podawała tożsamo cały przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonej , w sposób wręcz drobiazgowy przedstawiając przebieg czynności podejmowanych wobec oskarżonej , ich poszczególne etapy i zachowanie oskarżonej , w tym treść jej wypowiedzi . Opis zdarzenia i użyte przez oskarżoną wobec pokrzywdzonej słowa pokrzywdzona zawarła także w notatce urzędowej z dnia 10 kwietnia 2014r. Treść wypowiedzianych przez oskarżoną słów mocno utkwiała pokrzywdzonej w pamięci, co nie może dziwić albowiem tego rodzaju zachowanie ze strony kobiety wobec innej kobiety -funkcjonariusza publicznego wykonującego swoje obowiązki służbowe było na tyle naganne , że mogło wywołać u pokrzywdzonej emocje i silne odczucie dezaprobaty. Relacje pokrzywdzonej -spontaniczne i szczegółowe -znajdują częściowe potwierdzenie w zeznaniach świadków A. T., W. F. (1)i W. J.. Mimo, że wyżej wymienieni nie słyszeli wypowiedzi oskarżonej , to bezpośrednio po zdarzeniu mieli częściowe informacje o incydencie od samej pokrzywdzonej . Świadek A. T.stwierdziła, że nie słyszała konkretnych słów podczas rozmowy pokrzywdzonej i oskarżonej w rynku, ponieważ stała w pewnej odległości od K. M.a w tym miejscu był duży ruch pojazdów , wskazując że ogólnie o zdarzeniu wie z relacji koleżanki . Z zeznań świadka W. F. (1)wynika, że po wejściu do dyżurki pokrzywdzona wskazując na oskarżoną mówiła, że ta ją obrażała zaś świadek W. J.podał , że będą na dyżurce oskarżona po wejściu K. M.była zdenerwowana , podał, że w jego obecności pokrzywdzona stwierdziła , że nie może tak być , żeby funkcjonariusz był wyzywany podczas służby w terenie. Wyjaśnienia oskarżonej M. W.sprowadzają się w

istocie do zaprzeczenia swemu sprawstwu . Świadek K. M.nie ma absolutnie żadnych powodów by narażając się na odpowiedzialność karną za czyn z art. 233§1 kk , art. 234 kk i art. 238 kk zeznawać na niekorzyść oskarżonej, zaś sama oskarżona nie wskazała na jakąkolwiek okoliczność, która mogłaby podważyć wiarygodność relacji pokrzywdzonej . Także zeznania świadka K. W.sąd uznał za niewiarygodne. Zdaniem sadu świadek ten zeznaje na korzyść matki , co motywowane jest chęcią odciążenia oskarżonej od stawianych jej zarzutów, w czym niewątpliwie jako osoba najbliższa ma interes. Zeznania świadka S. B.nie wnoszą do sprawy okoliczności istotnych. Świadek wskazał jedynie, że pomiędzy oskarżoną a pokrzywdzoną na dyżurce doszło do wymiany zdań a pokrzywdzona była wzburzona zachowaniem oskarżonej .

Oceniając wszystkie przeprowadzone dowody, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, sąd uznał, iż sprawstwo i wina oskarżonej M. W. w przedmiocie popełnienia przypisanego jej czynu nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Na podstawie całokształtu okoliczności sprawy należy ocenić, iż zachowanie oskarżonej M. W.wyczerpało znamiona występkę z art. 226§1 kk, albowiem oskarżona znieważyla słowami wulgarnymi i powszechnie uważanymi za obelżywe funkcjonariusza Straży Miejskiej w W.K. M.podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych. Funkcjonariusze Straży Miejskiej należą do grona funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu art. 115§13 kk. Oskarżona popełniła zarzucany jej czyn z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, albowiem chciała go popełnić. Oskarżon ej w trakcie popełnienia czynu należy przypisać winę ; okoliczności wyłączające zawinienie po stronie oskarżonej nie zachodzą. W ocenie sądu wymierzona oskarżonej za zarzucany jej czyn kara ograniczenia wolności w wymiarze 2 miesiący z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz społecznej szkodliwości czynu. Sąd wymierzając karę baczył na osobowość oskarżonej , jej właściwości i warunki osobiste oraz rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa (które godziło w poczucie bezpieczeństwa, komfort pełnionej służby oraz prestiż i autorytet pokrzywdzonej). Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Mając na uwadze , iż oskarżona je osobą bezrobotną wykonanie orzeczonej kary jest realne .

Na podstawie art. 627 kpk orzeczono o kosztach procesu zasadzając wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w łącznej kwocie 70 złotych. O opłacie orzeczono po myśli art. 2 ust 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.